

Bilag 3

Udskrift af åbnet samråd med beskæftigelsesministeren den 14. maj 2002

**ÅBENT SAMRÅD I UDVALGET FOR
UDLÆNDINGE- OG
INTEGRATIONSPOLITIK****Tirsdag den 14. maj 2002, kl. 18.15-19.20,
værl. 2-080**

Jørgen Winther (V, formand for UUI, ordstyrer):

(udfald af lyd) ... og selv om det ikke rigtig kan ses, er det altså et åbent samråd, hvor alle har lov til at komme indenfor og høre på, men det specielle er også, at det, der bliver sagt her, bliver optaget, og det skal man så bare vide.

Vi går direkte over til punktet, og jeg kan lige orientere om, at der er en grøn knap, som man bedes trykke på, når man får ordet.

Vil spørgeren uddybe samrådet? Værsgo, Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Tak.

Jeg vil gerne uddybe det med, at dels synes jeg, at samrådsspørgsmålene egner sig til at blive besvaret hver for sig, og dels skulle vi jo spare tid i den debat, der var; udvalgsrådet blev jo aflyst i sidste uge, og derfor havde vi ikke nogen debat her og ingen mulighed for at se, om den debat gav anledning til nogle nye spørgsmål. Til de høringssvar, vi fik mandag, og som nogle af os jo først så tirsdag formiddag, havde vi faktisk nogle spørgsmål, og det er derfor, de spørgsmål blev ophøjet til samrådsspørgsmål.

Ordstyrer:

Beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vedrørende spørgsmål A er det vigtigt for mig at understrege, at lovforslaget hviler på det grundlæggende synspunkt, at flygtninge og indvandrere, som er kommet ind i Danmark, hurtigt

skal i arbejde. Kun på den måde kan de blive hurtigt integreret i det danske samfund.

Der er ingen grund til at betragte udlændinge fra tredjelande som sociale klienter. De har typisk været selvforsørgende i deres hjemlande, og de er typisk også indstillet på at være det i deres nye land. Men forsørgelsessystemet her i landet er indrettet sådan, at det har modvirket deres bestræbelser på at blive selvforsørgende. Det er det forhold, der er regeringens udgangspunkt for at regulere satserne.

Nyankomne udlændinge har hidtil typisk modtaget en så høj kontanthjælp, at de arbejdsindtægter, de alternativt ville kunne opnå, langt fra har kunnet stå mål med dette forsørgelsesniveau.

Med de nuværende kontanthjælpssatser får to forsørgere, der begge er på kontanthjælp, en samlet kontanthjælp på 21.044 kr. månedlig før skat, og hvis kun én af ægtefællerne får arbejde, skal den pågældende have en lønindkomst på 22.874 kr. pr. måned før skat, for at indkomsten modsvarer parrets kontanthjælp. Omkring to tredjedele af lønmodtagerne inden for DA-området, DA-/LO-området, har en løn under dette niveau.

Tages der samtidig højde for diverse andre ydelser, f.eks. særlig støtte til høje boligudgifter m.v., boligsikring, nedsat forældrebetaling i daginstitution, skal lønnen være endnu højere for at komme op på niveau med kontanthjælpen.

Jeg har bemærket, at nogle af høringssvarene kritiserer, at hjælpen fremover vil være lavere, og samtidig forsvarer de det nuværende niveau som værende passende eller oven i købet det mindste, man kan leve for.

Det er ikke desto mindre regeringens opfattelse, at det nuværende niveau i høj grad er skyld i, at integrationen af udlændinge i Danmark trods store anstrengelser ikke har været mere vellykket, end den har. Det problem har regeringen naturligvis tænkt sig at løse, så derfor foreslår vi, at niveauet sættes ned. Man kan måske også have en mistanke om, at det høje danske ydelsesniveau har kunnet tiltrække nogle.

Det er vigtigt for regeringen, at satserne har et niveau, der betyder, at det altid kan betale sig at